

мій, щій, хій всегда трéбвба да се писати
тож і, като н. п. благій, бóжій, крótкій, ѿ-
чій, лóшій, нíщій, гáхій, якож теж прóсти тe
члéноке, баагіо, бóжіо, крótкіо, ѿчіо, лóшіо,
нíщіо, гáхіо, якож и проч. І дрѹги те сýчки тe
се пíшати теж як предъ члéно, каккото и
Олакéнските, н. п. младкій, достóйный, слé-
пій, стáркій, святкій, якож младко, достóй-
но, слéпко, стáрко, якож и проч. Освенч непра-
вили тe що се назначаю къ чáсть втор. въ
правописаието на стран. 161. я зри тамо, и
на стран. 104.

(9) Тіл двé тe частíцы, по якай, въ срак-
нители тe и прекосходи́тели тe имена, трé-
бвба да прíиматъ оúдаренїя, сир. надъ по-
да се тѣра варіа, а надъ якай ѿкса, като н. п.
по высоکъ, якай высока, защото се така и слá-
шатъ въ произношениe то.

(10) Рѹси тe отъ Георгїевичъ, Васілїевичъ,
Іоанновичъ, Феодоровичъ, Пáкловичъ, и дрѹ-
ги такиба, начертáвати жéнски тe на вна, Ге-
оргїевна, Васілїевна, Іоанновна, Феодоровна,
Пáкловна, тo єсть дщерь Пáклова, Георгїева
и проч. И не жена, каккото и Пáкловичъ
значи синъ Пáкловъ. И оу насъ вакесто иихъ
оупотреби́тели са Георгїева, Васілїева, Пá-
клова, и проч.